

חברותא

שַׁבַּת פְּרִשֶׁת שְׁמוֹת, כ"א טַבֵּת הַתּשפ"ג

חֹמֶר לְמוֹד שְׁבוּעִי

לְחֹשֵׁב טוֹב!

מַעֲשֵׂה שְׁהִיָּה

חברותא: בנו של רבי מיכאל בלינר (המכונה גם "מיכאל דער אלטער") הייה חולה מאוד, עד שהרופאים כבר לא נתנו תקווה. מהר ר' מיכאל לנסע ללויבאוויטש ונכנס לרבי הצמח-צדק. אמר לו הרבי: "תעורר את כוח הבטחון שלך בהשם! תברך באמונה פשוטה שהוא יציל את הבן שלך, המחשבה מועילה, חשב טוב יהיה טוב! (טראכט גוט, וועט זיין גוט)". ואכן היגד נצל.

למה פתחנו בספור הזה ומה הקשר שלו לפרשה שלנו?

חיים אחרים

שליח/ה: נחתם ספר בראשית. תם עֵדוֹן בְּחַיֵּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם. יַעֲקֹב וְיוֹסֵף נִפְטְרוּ, וּבְפִרְשֵׁת שְׁמוֹת מִסְפָּר: "וַיִּקֶּם מֶלֶךְ חָדָשׁ אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף". כפי שחז"ל מסבירים – או שפרעה כלל לא הכיר את יוסף, או שהוא רק עשה את עצמו כאלו שלא הכיר. בכל אופן, החיים הטובים במצרים הסתיימו והתחיל השעבוד של בני ישראל.

באותם ימים יוצא משה הצעיר, לימים משה רבנו, לראות בסבלותם של אחיו.

myshliach.net

תודתנו נתונה למערכת 'נשמתא דאורייתא' על עזרתם והסכמתם בהדפסת החומרים

המנהיג הצעיר

חברותא: ביום הראשון הוא רואה איש מצרי מכה איש עברי מאחיו. משה יודע שהמצרי עשה דברים חמורים נוספים, הוא גם לא רואה שעתידי לצאת מזרעו מישוהו פשר, ובאמצעות אמירת שם השם הוא מצליח להרג את המצרי וטימן אותו בחול.

למחרת הוא רואה שוב מריבה, אך הפעם לצערנו זה קורה בין שני יהודים. דתן ואבירם. הוא פונה לרשע ואומר לו: "למה תכה רעך?". אותו רשע משיב לו: "מי שמך לאיש שר ושפט עלינו?! הלהרגני אתה אמר, כֹּאֲשֶׁר הֲרַגְתָּ אֶת הַמִּצְרִי?!".

ויירא משה

חברותא: כֹּאֲשֶׁר מֹשֶׁה שׁוֹמֵעַ שֶׁהַמַּעֲשֵׂה שָׁלוּ הַתְּגַלָּה – "ויירא משה ויאמר, אֲכַן נִוְדַע הַדָּבָר", וְאֲכַן הַדְּבָרִים מְגִיעִים לְאָזְנִי פְרָעָה וְהוּא מְבַקֵּשׁ לְהַרְגֵּ אֶת מֹשֶׁה, שֶׁנֶּאֱלָץ לְבָרֵחַ לְמִדְיָן.

אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שְׁאִין בְּתוֹרָה מְלָה אַחַת, וְאֶפְלוּ אוֹת אַחַת מִיִּתְרָת. אִם כֵּן, נִרְאָה כִּי הָיָה מִסְפִּיק שֶׁהַתּוֹרָה תִּסְפָּר לָנוּ עַל הַמַּעֲשֵׂה, בְּלִי הַמַּלִּים "ויירא משה ויאמר, אֲכַן נִוְדַע הַדָּבָר". שִׁיִּסְפְּרוּ לָנוּ יֵשׁר אֵיךְ שֶׁהַמַּלְשִׁין אוֹמֵר לְמֹשֶׁה "הִלְהַרְגְנִי אֶתְּהָ אִמֵּר" וְאִזּוּ יִסְפְּרוּ שֶׁפְרָעָה שׁוֹמֵעַ אֶת הַדְּבָרִים וּבְעַקְבוֹת כֵּן מֹשֶׁה בּוֹרַח. מָה זֶה חָשׁוּב לָנוּ לְדַעַת שֶׁמֹּשֶׁה פָּחַד, מָה מְשַׁנָּה כִּאֵן הַתְּחוּשָׁה הָאִישִׁית שָׁלוּ, הֲרֵי הַבְּרִיחָה בְּפַעַל הִיְתָה בְּגַלְל שֶׁפְרָעָה רָצָה לְהַרְגוֹ?

וְשֶׁאֵלָה מִפּוּוֹן אַחַר, הָאִם בְּאַמַּת מֹשֶׁה הִיָּה צְרִיךְ לְפַחַד אוֹ שְׁלֵא?

אל תירא

שליח/ה: יֵשׁ מִפְרָשִׁים שְׁאוֹמְרִים שֶׁכֵּאֵן אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת מִדַּת הָעֲנוּהָ שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ שְׁלֵא סִמַּךְ עַל הַזְּכוּיּוֹת שָׁלוּ וְלָכֵן הוּא הַתִּירָא.

אֲבָל יֵשׁ מִפְרָשִׁים שֶׁטּוֹעֲנִים שֶׁבְּאַמַּת מֹשֶׁה רַבְּנוּ לֹא הָיָה צְרִיךְ לְפַחַד כָּלֵל וְכָלֵל.

וּמִדּוּעַ בְּאַמַּת? הֲרֵי יֵשׁ כֵּאֵן אֲנָשִׁים שְׁרוּצִים לְהַלְשִׁין עֲלֵיו לְפְרָעָה, שֶׁבְּנִדְאֵי יִרְצָה לְהַעֲנִישׁ אֶת מֹשֶׁה עַל הַרִיגַת מִצְרִי לְאוֹר הַיּוֹם.

מחשבה טובה

חברותא: בְּשִׁבִיל לְהַבִּין אֶת זֶה, נַחְזֵר לְסַפּוֹר בּוּ פְתַחְנוּ. מִדּוּעַ אִמֵּר הַצָּמַח-צֶדֶק לְחִסִּיד "חֲשַׁב טוֹב, יְהִיָּה טוֹב". מִי אִמֵּר שִׁיְהִיָּה טוֹב? אוֹלֵי יֵשׁ חֲלִילָה גְזֵרָה מְשֻׁמִּים וּמָה תַעֲזֹר הַמַּחְשְׁבָה הַטּוֹבָה?

אָלֵא, מִסְבִּיר הַרְבֵּי, בִּיּוֹן שְׁהֶשֶׁם מִתְנַהֵג עִם הָאָדָם מִדָּה בְּמִדָּה – כְּדַבְּרֵי
הַזֹּהֵר שָׂאֵם הָאָדָם שְׂמֵחַ, גַּם מִשְׂמִיִּם מְאִירִים לוֹ פָּנִים – לָכֵן, כְּשֶׁהָאָדָם בּוֹטֵחַ
בְּהֶשֶׁם, הוּא מְבִיא לְעַצְמוֹ זְכוּיּוֹת חֲדָשׁוֹת. גַּם אִם חֲלִילָה נִגְזַר עָלָיו מִשְׁהוּ לֹא
טוֹב, בְּכוּחַ הָאֲמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן שְׁלוֹ בְּהֶשֶׁם לְשׁוֹנוֹת אֶת זֶה לְטוֹב. וְלָכֵן אָמַר לוֹ
הַצִּמְח-צָדֵק: "חֲשׁב טוֹב, וּבְזָכוֹת זֶה – יִהְיֶה טוֹב"!

מְצִיאוֹת טוֹבָה

שְׁלִיחַ/ה: וְכֵן גַּם, לְדַבְּרֵי אוֹתָם מְפָרְשִׁים, מִשֶּׁה לֹא הָיָה צְרִיךְ לְהִתְיַרָא (אֲפֹלוּ
שְׂאֲנַחְנוּ רוֹאִים כִּאֲן אֶת הָעֲנוּהָ שְׁלוֹ), אֲלֵא אַךְ וְרַק לְבִטָּח בְּהֶשֶׁם.

לְפִי זֶה אֲנַחְנוּ מְבִינִים לְמָה הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת לָנוּ שְׂמִשָּׁה פָּחַד, כְּפִי שְׂשִׂאֲלוֹנוּ
קִדְּם. כְּדִי שְׁנִבִּין שְׂלֵא רַק עֵצֶם הַמַּעֲשֶׂה, אֲלֵא בְּעֵקֶר הַפָּחַד שְׁלוֹ הוּא זֶה
שְׁגָרָם שְׂפָרְעָה שְׂמַע עַל כֵּךְ וְרָצָה לְהַעֲנִישׁ אוֹתוֹ.

אָבֵל אִם לֹא אוֹתוֹ פָּחַד (שְׁנִגְרָם גַּם בְּגִלְל שְׂמִשָּׁה רָאָה שְׂיִשׁ מְלִשְׂיִינִים בְּעַם
יִשְׂרָאֵל, וְחֲשֵׁשׁ שְׁהֵם אֵינָם רְאוּיִים לְגֵאֲלָה), מִשֶּׁה לֹא הָיָה צְרִיךְ כָּלֵל לְבָרַח,
מִכוּחַ הָאֲמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן בְּהֶשֶׁם שְׁהָיוּ מְשִׁינִים אֶת הַמְצִיאוֹת לְטוֹבָה.

הַלְקָח:

א. כְּשִׂישׁ בַּחַיִּים דְּבָרִים שְׂמִפְרִיעִים לִיהוּדֵי לְקִיָּם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, עָלָיו לְדַעַת
שְׂמִכּוּחַ הַבְּטָחוֹן שְׁלוֹ בְּהֶשֶׁם וְחוֹסֵר הַדְּאָגָה, הוּא יִזְכֶּה בְּעִזְרַת הֶשֶׁם לְטוֹב גְּלוּי
וְלְהַסְרַת כָּל הַדְּבָרִים שְׂמִפְרִיעִים לוֹ.

ב. כְּמוֹכָא בְּמִדְרָשׁ, עִם יִשְׂרָאֵל זְכָה לְגֵאֲלַת מְצָרִים בְּזָכוֹת הַבְּטָחוֹן בְּהֶשֶׁם, וְכֵן
בְּזָכוֹת הַבְּטָחוֹן שְׁנִזְכָּה לְגֵאֲלָה, אֲכֵן נִזְכָּה לָהּ בְּקִרּוּב מִמֶּשׁ.

(מַעֲבֹד ע"פ לְקו"ש חל"ו עמ' 1 וְאֵילֶךְ)

בְּדַרְכֵי הַחֲסִידִים

הַחֲסִיד הַשְּׂמִיחַ

חֶלֶק שְׂנִי

תקציר: הִכְרַנּוּ מַעֲט אֶת דְּמוּתוֹ שֶׁל רַבֵּי שְׂמוּאֵל שֶׁהָיָה שְׂנוֹן וּפְקַח, בְּדַרְכַּךְ כָּלֵל שְׂמִיחַ אֲךָ בַּד בְּבַד גַּם רְצִינִי...

פַּעַם הִתְיַעַץ אֲדַמוֹ"ר הַזְּקֵן בְּעֶצְמוֹ עִם רַבֵּי שְׂמוּאֵל מוֹנֶקֶס, וְאָף קִבֵּל אֶת דְּבָרָיו:

רַבִּי לֹא צָרִיךְ לְפַחַד

כְּשָׁבֵאוֹ לְאָסֵר אֶת אֲדַמוֹ"ר הַזְּקֵן, שֶׁהָיָה ר' שְׂמוּאֵל בְּבִיתוֹ. שָׂאֵל אוֹתוֹ אֲדַמוֹ"ר הַזְּקֵן, הֲאֵם לְמִסֵּר אֶת עֶצְמוֹ בְּיַד הַשׁוֹטְרִים הַרוֹסְיִים אוֹ שְׂמָא לְבָרַח. עֲנָה לוֹ ר' שְׂמוּאֵל: "אִם אֲתָה רַבִּי – הֲרִי אֵין לְךָ מָה לְפַחַד מֵהֶם, וְאִם חֲלִילָה אֵינְךָ רַבִּי – בְּאִיזוֹ זְכוּת מְנַעֶתֶת מֵאֲלֵפֵי יְהוּדִים אֶת תְּאוּוֹת עוֹלָם הַזֶּה?!" ... אֲדַמוֹ"ר הַזְּקֵן קִבֵּל אֶת דְּבָרָיו וְנִלְקַח לְמֵאֵסֵר, וְאָכַן יֵצֵא מִמֶּנּוּ לֹלֵא כָּל פְּגַע.

הָיָה מִי שֶׁאֲפֵלוֹ חֲשַׁד אֶת ר' שְׂמוּאֵל בְּ...

רוּחַ הַקֹּדֶשׁ

בְּאַחַת הַהֲתוֹעַדוֹת הַחֲסִידוֹת הַגְּדוֹלוֹת בִּימֵי נְשִׂאוֹתוֹ הַרְּאִשׁוֹנִים שֶׁל רַבֵּנוֹ הַזְּקֵן – כְּאֲשֶׁר הָיוּ עֲדִינוֹ אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן, זְקֵנֵי הַחֲסִידִים שֶׁזָּכוּ עוֹד לְהִיּוֹת אֲצֵל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב, חֲסִידִים שֶׁהָיוּ שְׂנִיִּים רַבּוֹת אֲצֵל הַמַּגִּיד מִמְזִרִיטְש, בְּעֲלֵי הַפְּשָׁרוֹנוֹת הָאֲמִתִּיִּים מִתְּלִמְיָדוֹ הַרְּאִשׁוֹנִים שֶׁל הַרַבֵּי שֶׁהָיוּ אֲבִירֵי הַחֲכָמָה וְאֲדִירֵי הַיְדִיעָה – הִבִּיא הַחֲסִיד ר' נֵתָן הַשׁוֹחַט רֵאָה מְטַגְּנֵת לְאֲכִילָה.

בְּהֲתוֹעַדוֹת זֹו הָיָה גַם הַחֲסִיד ר' שְׂמוּאֵל מוֹנֶקֶס. בְּכָל הַתּוֹעַדוֹת חֲסִידִית הָיָה הוּא הַמְּשַׁמֵּשׁ, לְהִבִּיא מִשְׁקָה וּלְחַלֵּק אֶת קִנּוּחַ הַסְּעוּדָה.

כְּשֶׁהִבִּיאוֹ אֶת הַרֵאָה הַמְּטַגְּנֵת מִר' נֵתָן הַשׁוֹחַט, מְסָרוּ אֶת הַקְּעֶרֶה לְר' שְׂמוּאֵל מוֹנֶקֶס לְחַלֵּק לְנוֹכְחֵים. הוּא הָיָה מְרַצָּה מְאוֹד, רַקֵּד הַרְבֵּה, וְעַד כַּמָּה שֶׁבִקְשׁוּהוֹ לְחַלֵּק אֶת הַרֵאָה הַמְּטַגְּנֵת, הֲרִי הוּא רוֹקֵד וְקוֹפֵץ, אֲךָ לְתַת מִשְׁהוֹ מֵהַקְּעֶרֶה – זֹאת לֹא.

עָבְרוּ מְסַפֵּר שְׁעוֹת וְהֵאֲבָרְכִים הַחֲלִיטוֹ לְקַחַת אֶת הַקְּעֶרֶה בְּכוּחַ הַזְּרוּעַ. כְּשֶׁר' שְׂמוּאֵל רֵאָה שֶׁהֵאֲבָרְכִים רוֹצִים לְקַחַת אֶת הַקְּעֶרֶה בְּכוּחַ הַזְּרוּעַ, קִפֵּץ מִמְּקוֹמוֹ וְזָרַק אֶת הַקְּעֶרֶה וּמָה שֶׁהָיָה בְּתוֹכָהּ אֶל תוֹךְ הַמִּים הַמְּלַכְלָכִים וַיֵּצֵא

ברקוד קוֹזְקֵי שְׁמַח...

כָּל הַנוֹכְחִים נִרְעָשׁוּ מִדְּבַר זֶה, לְעֵבֶר עַל בֵּל תְּשַׁחֲתִי, וְעַל בְּזוּי אֲכָלִין בְּצוּרָה כְּזוֹ
לֹא יָכֻלוּ לְעֵבֶר בְּקִלּוֹת כָּל כֶּךָ, וְהַחֲלִיטוּ לְקַיֵּם בּוֹ "פֶּסֶק" – לְתַתּ לּוֹ "מִלְּקוֹת".

בְּשִׁמְעוּ אֶת הַ"פֶּסֶק", קִפְץ ר' שְׁמוּאֵל בְּמַהֲרָא עַל הַשְּׁלַחַן וְהָיָה מוֹכֵן לְקַבֵּל
אֶת פֶּסֶק הַדִּין, וְחִבּוּרַת הָאֲבָרְכִים נָתְנוּ לוֹ בְּיַד רַחֲבָה...

כְּשִׁסְיָמוּ הָאֲבָרְכִים לְקַיֵּם בּוֹ אֶת פֶּסֶק הַדִּין, יָרַד מִהַשְּׁלַחַן בְּקֹר רוּחַ וְהִלֵּךְ
לְחַפֵּשׁ תַּחְלִיף לְרֵאָה הַמְּטַגֶּנֶת. הָיָה כְּבָר מֵאַחַר אַחֲרֵי חֲצוֹת הַלַּיְלָה, בְּכָל זֹאת
מִצָּא אַחַד מִתּוֹשְׁבֵי לִיאֻזְנָא וְקַבֵּל אֶצְלוֹ קַעֲרָה גְדוֹלָה שֶׁל כְּרוּב כָּבוּשׁ, שָׁב
לְבֵית הַמְּדַרְשׁ בְּרִקּוּד שֶׁל שְׁמַחָה וְהֶעֱמִיד אֶת קַעֲרַת הַכְּרוּב עַל הַשְּׁלַחַן.

חִבּוּרַת הָאֲבָרְכִים שָׂרְצוּ לְטַעַם מִהֲרָאָה הַמְּטַגֶּנֶת, הִסְתַּכְּלוּ עַל ר' שְׁמוּאֵל
מוֹנְקָס בְּעֵין לֹא טוֹבָה, וּבִתּוֹךְ כֶּךָ הִתְפָּרֵץ הַקֶּצֶב בְּצַעֲקָה וְזַעֲקָה גְדוֹלָה: "יְהוּדִים
אֵל תֹּאכְלוּ אֶת הֲרָאָה, הֲרָאָה טְרַפָּה!". בְּלִם נִדְהָמוּ מִצַּעֲקָתוֹ שֶׁל הַקֶּצֶב.

מִסְתַּבֵּר כִּי טַעוֹת מְרָה קִרְתָּהּ, הַקֶּצֶב הָיָה בְּכַפֵּר אַחַר, וְאַשְׁתּוֹ נִתְנָה לְאַשְׁת
הַשׁוֹחֵט רֵאָה טְרַפָּה בְּמִקּוֹם הַכְּשֵׁרָה. כְּשֶׁהַקֶּצֶב חָזַר מִהַכְּפֹר וְנוֹדַע לוֹ שֶׁמִּבֵּיתוֹ
שֶׁל ר' נִתְּן הַשׁוֹחֵט קִנּוּ אֶצְלוֹ רֵאָה, וְכִשְׁנוֹדְעָה לוֹ הַטַּעוֹת הַמְּרָה רַץ מִהָר לְבֵיתוֹ
שֶׁל ר' נִתְּן הַשׁוֹחֵט, שָׁם שָׁמַע שֶׁאֵת הֲרָאָה לְקַחוּ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ שֶׁל הַרְבֵּי...

כְּשִׁזְקִנֵי הַחֲסִידִים שָׁמְעוּ זֹאת, קָרְאוּ לְר' שְׁמוּאֵל מוֹנְקָס וּשְׁאָלָהוּ: "מָה לָךְ
וְלִמְפֹתִים וְרוּחַ הַקִּדְשׁ?". בְּרֵאשׁ וּבְרֵאשׁוֹנָה גָּזְרוּ שְׁצָרִיכִים לְקַיֵּם בּוֹ שׁוֹב פַּעַם
"פֶּסֶק", עַל כֶּךָ שֶׁהַפְּגִין רוּחַ הַקִּדְשׁ...

ר' שְׁמוּאֵל מוֹנְקָס שׁוֹכֵב כְּבָר שׁוֹב עַל הַשְּׁלַחַן, אֵךְ כַּעַת עוֹמְדִים מִסְבִּיבוֹ
לֹא הָאֲבָרְכִים כִּי אִם זְקִנֵי הַחֲסִידִים. זְקִנֵי הַחֲסִידִים הוֹרוּ לוֹ לְרַדַּת מִהַשְּׁלַחַן
וּלְסַפֵּר בְּאֵיזָה אִפֵּן יִדַע שֶׁהֲרָאָה הֵיחָד טְרַפָּה.

"אֲנִי לֹא יִדְעָתִי מִשׁוּם דְּבָר", אָמַר ר' שְׁמוּאֵל מוֹנְקָס, "אֵךְ כְּשֶׁהֵייתִי בַּפַּעַם
הֲרֵאשׁוֹנָה אֶצֶל הַרְבֵּי ב'יחידות' הִסְכַּמְתִּי בְּלִבִּי שֶׁלֹּא לְרַצוֹת בְּשׁוּם דְּבָר גְּשָׁמִי
מֵעַדָּן. כְּשֶׁהִבִּיאוּ אֶת הֲרָאָה רִצִּיתִי מְאֹד לְאָכֵל מִמֶּנָּה, וּבְרֵאוֹתֵי שָׁגַם הַקֶּהֶל
מִשְׁתַּוֵּקֵק לָכֶךָ – הַחֲלֹטֵתִי שְׁבֻדָּאֵי יֵשׁ כָּאֵן אֵיזָה דְּבָר אִסּוּר, כִּי דְבַר הַתֵּר אֵין
לוֹ כּוּחַ מוֹשֵׁךְ כְּזֶה, כְּכִי שֶׁהַרְבֵּי אָמַר (בְּלִקוּטֵי תוֹרָה): 'כּוּחַ הַמוֹשֵׁךְ שֶׁל הַנֶּפֶשׁ
הַבְּהִמִית גְּדוֹלָה וְחֹזְקָה מִכּוּחַ הַמוֹשֵׁךְ שֶׁל הַנֶּפֶשׁ הָאֱלוּקִית שֶׁהִיא בְּחֵינַת אָדָם',
וְלָכֵן זְרֻקְתִי אֶת הֲרָאָה לְמִים מְלַכְלָכִים..."

אַחַר כֶּךָ 'הַלְשִׁינוּ' הַחֲסִידִים עַל ר' שְׁמוּאֵל לְפָנָי אֲדַמּוּ"ר הַזֶּקֶן כִּי הוּא "בַּעַל
מְדַרְגָּה"...

הַשֵּׁיב לָהֶם הַרְבֵּי: "זוֹטְרָא דְּכֹו מַחֲיָה מֵתִים" (הַקֶּטֶן שְׁבַכְּם יְכוּל לְהַחֲיוֹת
מֵתִים, כְּכִי שְׁאֲמָרוּ עַל תְּלַמִּידָיו שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה הַנְּשִׂיא).

עַל מַעֲשֵׂה זֶה אָמַר אֲדַמּוּ"ר הַרְבֵּי"צ: "כָּל תְּנוּעָה שֶׁל חֲסִיד קְשִׁישׁ – הִיא נִר
בְּחַיִּים, יְסוּד מוֹצֵק בְּדֶרֶךְ הַחַיִּים".

יו"ל במסגרת תוכנית החברותות
לילדי השלוחים שע"י

רַעַס שֶׁל שְׂמֵחוֹת

פּוּחַ שֶׁל מִשְׁחָק

מִשְׁחָק יְכוּל לַעֲשׂוֹת מָה שְׂסֻפּוּרִים, דְּבוּרִים וְהִרְבֵּה מַלִּים לֹא יְכוּלוֹת. הוּא מְקַרֵב, מְבַדֵּחַ וְהוֹפֵךְ אֶת הָאוֹיֵרָה לְקַלִּילָה וְנֹעִימָה יוֹתֵר. אֲפֹשֶׁר לְשַׁחַק מִרְחוּק? דֶּרֶךְ הַטְּלַפּוֹן? בַּעַז"ה הַכֵּל אֲפֹשְׁרֵי!
 מִיָּדֵי חֵדֶשׁ יוֹפִיעַ הַמְדוּר עַל מִנַּת לְחִזּוֹק וְלִרְעֵנוֹן אֶת הַקָּשׁוּר. יֵשׁ לָכֶם רַעֲיוֹן לְמִשְׁחָק? נוֹדֵה לָכֶם אִם תִּשְׁתַּפוּ אוֹתֵנוּ בְּכַתְּבַת:
hebrew@myshliach.com

הוֹרָאוֹת לְמִשְׁחָק 'טְלִינְגוּ'

הַמְטָרָה: לְבַדֵּק כַּמָּה אֲנַחְנוּ כְּבָר מְכִירִים...
 בְּמִשְׁחָק הַזֶּה, אֲנַחְנוּ נִנְסָה לְרָאוֹת כַּמָּה אֲנַחְנוּ מְפִירִים אֶת דְּפוּס הַחֲשִׁיבָה שֶׁל הַחֲבֵרוֹתָא שְׁלָנוּ.
אֵיךְ זֶה קוֹרֵה?

כָּל אֶחָד מִמֵּלֵא בְּשׁוֹרֵת הַמִּשְׁבָּצוֹת סְפָרוֹת מִ 1-10 (לֹא בְּסִדְרָה)
 לְאַחַר מִכּוּן מְקַרְיָאִים יַחַד אָנִי מִלְּאֲתִי בְּמִשְׁבָּצַת א' אֶת הַסְּפָרָה (?)
 מִי שֶׁהִמְסָפֵר שְׁלוֹ גְבוּהַ יוֹתֵר קוֹרֵא אֶת הַמִּשְׁגַּע שְׁמוּפִיעַ בַּתְּרַמִּילוֹן לְפִי הָאוֹת וּמְנַסָּה לְמַצֵּא מָה חוֹשֵׁב הַחֲבֵרוֹתָא שְׁלוֹ בְּרַגַע שְׁמִיעַת הַמִּשְׁגַּע
 בְּמַדָּה וְהִמְסָפְרִים שְׁוִים שְׁנִיכֶם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת זֹאת.

מוֹכְנִים? בְּהַצְלָחָה!

שׁוֹרֵת הַמִּשְׁבָּצוֹת

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י

הַשַּׁבָּת שְׂכוּלִים חִיכוּ לֶה מְגִיעָה!

- מִיָּד?** מִיָּד בְּאֵר מִיָּד בְּאֵר
- מִיָּד?** אוֹ אֲפִלְּיָה אוֹ אֲפִלְּיָה
- מִיָּד?** הַשְׁלִיחוֹת בְּכִחוֹת כִּי יֵדוּ
- מִיָּד?** הַשְׁלִיחוֹת בְּכִחוֹת כִּי יֵדוּ

הַמְּסָרֵי עַד הַיּוֹם לְחֵט מְסָרֵי הַמְּסָרֵי הַמְּסָרֵי
SHABBOSTUZAMEN.COM

תְּרַמִּילוֹן

- א. מְזוֹדָה
- ב. קַעֲמָפָה
- ג. כִּיף
- ד. סְנֵדוּיץ טוֹנָה
- ה. מִלְשָׁלִים
- ו. טִיּוֹל
- ז. לְמוּד
- ח. פִּיצָה
- ט. שְׁלִיחוֹת
- י. מְטוֹס